

en udvikling. Det gælder syd, og det gælder øst. Så det er vi helt enige om

Jeg synes også, at med hensyn til det emne, som flere har nævnt, og nu springer jeg lidt i emnerækken, nemlig menneskehandel – det har vi jo også med i vedtagelsen, som jeg synes er en god vedtagelse – er det vigtigt, at der sættes ind. Det er jo helt indlysende, at EU, der bygger på retssamfund og menneskeværdighed og respekt for mennesket, må slå hårdt ned på menneskehandel og gøre alt, hvad det overhovedet kan. Det er jo menneskehandel, om det er kvinder eller børn, og det er fuldstændig afskyeligt, mennesker er ikke noget handelsobjekt.

Der kan jeg sige, at det faktisk er et område, som vi også ønsker at få gjort mere ved – alt det, vi hører om skal ske i Tyskland, lyder jo ikke beroligende – og derfor er det vigtigt, at under det finske formandskab, som jo kommer her fra den 1. juli, vil man prioritere indsatsen mod menneskehandel meget højt. Det vil sige, at de handlingsplaner, som allerede foreligger, vil få en ekstra opstramning, og det skal vi jo selvfølgelig arbejde sammen om at sikre også sker. Men det er altså på dagsordenen som en stærkere indsats under det finske formandskab, og det skal vi nok holde øje med, og det kan vi jo gøre i fællesskab.

Jeg er også enig med hr. Svend Auken i, at det er godt med en samlet dansk melding, og det forventer jeg også vi får i forbindelse med beretningen.

Så var hr. Morten Messerschmidt i sit sædvanlige lidt polemiske lune, han havde en masse påstande, det fløj jo om ørerne på os med påstande. Men jeg kan sige med hensyn til fødevarerområdet, som jo er et af de områder, hvor alting påstås at gå værre – alting går værre, vi spiser dårligere og dårligere mad på grund af EU – at faktisk har 94 pct. af de regler, der er lavet på fødevarerområdet, givet et bedre beskyttelsesniveau eller bekræftet det danske. Det vil sige, at EU således har været en stor fordel for Danmark både på miljø- og forbrugerområdet.

Der har været enkelte dårlige sager, berigede fødevarer er jo en af tingene, som vi faktisk ikke bryder os om, og som Danmark også er imod, men det generelle billede er, at på fødevarerområdet har man faktisk fået et bedre beskyttelsesniveau. Det er jo ikke nok, det bare er godt i Danmark, for fødevarerne krydser altså også grænserne. Så det er vigtigt, at fødevarerområdet løftes i hele EU.

Hvis man så tager miljøområdet, vil man også kunne se, at af de 192 EU-retsakter på miljøområdet, der er vedtaget fra 1994 til 2006, dvs. i hr. Svend Auken's miljøministertid og siden i fru Connie Hedegaards, har 83 forbedret miljøbeskyttelsen i Danmark, og kun 2 har svækket det danske beskyttelsesniveau. Hr. Svend Auken vil kunne huske, at det var kreosotsagen i 1994, der blev løst, så de skrappe danske regler kunne opretholdes, og det var skrotbildirektivet fra 2005 for nylig, hvor svækkelsen af det danske direktiv blev gjort midlertidig.

Det vil sige, at vi altså kan konstatere, at enten har det forbedret miljøet, eller også har det ikke forringet miljøet, og i de to tilfælde, der altså udgør en forringelse, har det været midlertidigt, og vi har kunnet opretholde vores skærpede regler. Jeg synes, det er værd at få med, når man nu fik den store svada om, hvor forfærdeligt det går.

I forbindelse med forbrugerbeskyttelsesområdet er det som sagt i de 94 pct. af de 141 forslag, det glemte jeg at sige, der er vedtaget fra midten af 2000 til 2005, at beskyttelsesniveauet altså er blevet forbedret eller har været upåvirket.

Det lægger vi også meget vægt på, for fødevareresikkerheden er faktisk et af de emner, som det lykkedes mig på udenrigsministermødet her i weekenden at få sat på dagsordenen blandt de ting, der skulle gøres mere ved her under tænkepausen, så vi også dér viser, at vi øger kvaliteten for de europæiske borgere hele tiden.

Så var fru Lone Dybkjær inde på Tyrkiet, og der vil jeg bare sige, at jeg ikke mener, at Tyrkiet behandles anderledes end andre. Jeg ved godt, at der breder sig den opfattelse, at det, at man har optagelsesevnen – det foretrækker jeg at sige frem for absorptionen, jeg vil hellere sige optagelsesevnen – er noget nyt i forbindelse med Tyrkiet. Men det er det jo ikke. Optagelsesevnen har været nævnt i forbindelse med udvidelserne siden 1993 som en af de ting, der skulle ses på.

Jeg husker da, da vi stod i spidsen for optagelsen af de ti nye lande under vores formandskab, hvor vi jo forhandlede det – det ved Folketinget jo også – at der fik vi forelagt præcise vurderinger af, hvad det økonomisk ville betyde for de europæiske borgere at optage de ti lande. Så der var ikke noget, der var skjult i forbindelse med, at det kostede, jeg tror, det var 100 kr. pr. dansk borger, man vurderede disse ti lande til at koste. Og i virkeligheden har den økonomiske